Köpte tidigt en elsmogmätare, upptäckte då strålning från en mast inne i huset och skärmade då av med hjälp av silvertyg. Detta tyg har jag nu tagit bort eftersom en annan mast tagit över. Vår grannes stenhus skyddar oss. Jag har gammaldags glödlampor i hela huset och tar även med mig lampor i bilen (om vi ska åka och sova över hos någon). Jag åker aldrig tåg utan skyddskläder.

Numera känner jag allt mer sällan av elen, men jag vet att om jag slarvar kan symtomen triggas igång, ofta med dubbelseende.

Något som gör mig arg och ledsen är tanken på alla dem som blir sjuka av strålningen, men inte vet om det.

Jag kunde, från början, ha lindrat min huvudvärk med värktabletter, allt starkare efter hand. Sedan hade jag kunnat lagt till sömnmedel när sömnproblemen kom och hjärtmedicin när hjärtat började rusa. Mina kramper och spasmer hade kanske krävt någon typ av epilepsimedicin? Om jag drabbats av total, "oförklarlig" utmattning hade jag fått vila större delen av dagen, med datorn i knät för att kunna kommunicera med andra... Min dimsyn och mitt dubbelseende hade krävt starka glasögon.

Naturligtvis kan man drabbas av ovanstående utan att det beror på strålningen. Men i mitt fall var det så. Jag är känslig för el, men jag är inte sjuk. Och det är ingen elallergi. Är den som dåligt tål sprit sjuk? Har de spritallergi?

Resan till sagobyn

Min elöverkänslighet har blivit betydligt lindrigare och vi beslöt oss för att köra ner till Österrike med vår gamla Volvo för att åka skidor.

Några dagar före resan läste jag ett tips i tidningen om att passa på att köra in i Tjeckien på vägen ner till Alperna.

De vackra bilderna lockade och på resan kom vi till den lilla byn Loket i Tjeckien. Den låg på en liten halvö, bildad av en krök i floden. Här mellan höga klippor låg sagobyn med borg, gamla hus och smala gränder.

Jag somnade i vanlig tid på hotellet och ***vaknade efter 11 timmar!!! Det här händer inte!!!*** Jag som brukar vara riktigt nöjd om jag sovit 5–6 timmar med många uppvaknanden. När elöverkänsligheten var som värst sov jag nästan inte alls.

En ljuvlig känsla i kroppen fyllde mig och jag kände mig som barn på nytt. Vi gick ner och åt frukost. När sen Torbjörn borstade tänderna, somnade jag igen.

Torbjörn skulle sen gå ut och kolla om det fanns några meddelanden på mobilen. Men täckningen var noll. Inte den minsta sändning kunde märkas.

SIGUN RIX